

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Hiszpania) w dniu 28 czerwca 2018 r. – Jörg Paul Konrad Fritz Bode / Instituto Nacional de la Seguridad Social y Tesorería General de la Seguridad Social

(Sprawa C-428/18)

(2018/C 364/02)

*Język postępowania: hiszpański***Sąd odsyłający**

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Strony w postępowaniu głównym*Strona skarżąca:* Jörg Paul Konrad Fritz Bode*Strona pozwana:* Instituto Nacional de la Seguridad Social y Tesorería General de la Seguridad Social**Pytanie prejudycjalne**

Czy art. 48 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie obowiązywaniu przepisu krajowego, który wymaga w celu skorzystania z wcześniejszej emerytury, by kwota należnej emerytury była wyższa od minimalnej emerytury, która przysługiwałaby zainteresowanemu na podstawie prawa krajowego, przy czym pojęcie „emerytury należnej” interpretowane jest jako emerytura faktycznie wypłacana tylko we właściwym państwie członkowskim (w tym przypadku w Hiszpanii), bez uwzględnienia faktycznie przysługującej emerytury, którą zainteresowany może otrzymywać z tytułu innego świadczenia takiego samego rodzaju w innym państwie członkowskim lub w innych państwach członkowskich?

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 16 maja 2018 r. w sprawie T-626/16, Troszczyński / Parlament, wniesione w dniu 13 lipca 2018 r. przez Mylène Troszczyński

(Sprawa C-462/18 P)

(2018/C 364/03)

*Język postępowania: francuski***Strony***Wnosząca odwołanie:* Mylène Troszczyński (przedstawiciel: adwokat F. Wagner)*Druga strona postępowania:* Parlament Europejski**Żądania wnoszącego odwołanie**

Uchylenie wyroku wydanego przez Sąd w dniu 16 maja 2018 r. w sprawie T-626/16;

A tym samym:

- stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego Parlamentu z dnia 23 czerwca 2016 r., wydanej na podstawie art. 68 decyzji z 2009/C 159/01 Prezydium Parlamentu z dnia 19 maja i 9 lipca 2008 r. „wykonującej przepisy dotyczące wprowadzenia w życie statutu posłów do Parlamentu Europejskiego” ze zmianami, stwierdzającej wierzytelność w wysokości 56 554 EUR;
- stwierdzenie nieważności noty obciążeniowej nr 2016-888, doręczonej w dniu 30 czerwca 2016 r., informującej wnoszącą odwołanie, że w związku z decyzją sekretarza generalnego z dnia 23 czerwca 2016 r. stwierdzono w stosunku do niej wierzytelność z tytułu „odzyskania kwot nienależnie wypłaconych w ramach zatrudnienia asystentów parlamentarnych, na podstawie art. 68 MAS oraz art. 78, 79 i 80 RF”;
- orzeczenie co do kwoty, jaka ma zostać przyznana wnoszącej odwołanie z tytułu odszkodowania za doznaną przez nią krzywdę wynikającą z nieuzasadnionych oskarżeń wysuniętych przed zakończeniem dochodzenia oraz za spowodowaną zaskarżoną decyzją szkodę wyrządzoną jej wizerunkowi i bardzo poważne kłopoty w jej życiu osobistym i politycznym;
- orzeczenie co do kwoty, jaka ma zostać przyznana wnoszącej odwołanie w związku z kosztami postępowania;
- obciążenie Parlamentu całością kosztów postępowania;
- przed wydaniem orzeczenia: wezwanie Parlamentu do przedłożenia akt administracyjnych J.O oraz dotyczących go akt OLAF.

Zarzuty i główne argumenty

Pierwszy zarzut dotyczy naruszenia prawa oraz naruszenia istotnych wymogów proceduralnych. Po pierwsze, wyroki Sądu w sprawach Bilde i Montel stanowią nową okoliczność faktyczną, która wystąpiła po zamknięciu pisemnego etapu postępowania, co rzuca światło na charakter i liczbę dowodów, które należy dostarczyć. Warunki określone w art. 85 § 3 regulaminu postępowania zostały spełnione. Po drugie, Sąd naruszył prawo, twierdząc, że nie może znać innych faktów niż te przedstawione sekretarzowi generalnemu. Procedura odzyskiwania nienależnych płatności przypomina skargę w postępowaniu sądowym, w której można przedstawić wszystkie dokumenty niezbędne do właściwej oceny sporu, nawet w toku postępowania.

Drugi zarzut dotyczy naruszenia przez Sąd prawa do obrony i istotnych wymogów proceduralnych. Po pierwsze, Sąd nie dopuścił uczciwej i kontradyktoryjnej debaty, nie zobowiązując Parlamentu do przestrzegania art. 41 i 42 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Parlament jest w posiadaniu akt administracyjnych i akt OLAF, z których może czerpać korzyści według własnego uznania, ponieważ dowody pracy można znaleźć w obu zestawach akt, jednak wnosząca odwołanie nie ma do nich dostępu. Po drugiej, Sąd popełnił błąd w ocenie, uznając, że brak osobistego przesłuchania wnoszącej odwołanie przez sekretarza generalnego był prawidłowy.

Zarzut trzeci dotyczy naruszenia prawa, błędu w kwalifikacji charakteru prawnego faktów i dowodów, dyskryminacji, fumus persecutionis, naruszenia zasad uzasadnionych oczekiwań i legalności oraz nadużycia władzy. Po pierwsze, brak krytycznej analizy dostarczonych dokumentów stanowi brak uzasadnienia. Po drugie, jest to atak na prawa polityczne asystentów. Po trzecie, jeśli chodzi o odzyskanie nienależnych płatności, ciężar dowodu leży najpierw po stronie administracji, która musi podać uzasadnione powody kwestionowania należności. Po czwarte, mamy do czynienia z dyskryminacyjnym traktowaniem członków Frontu Narodowego przez Przewodniczącego Parlamentu i sekretarza generalnego. Wreszcie odmowa udostępnienia akt administracyjnych i akt OLAF podważa zasadę uzasadnionych oczekiwań, legalności i stanowi nadużycie władzy.